

**Надежда за
един свят,
изпълнен със
страх**

НАДЕЖДА за един свят, изпълнен със страх

През вековете на човешкото съществуване на Земята стотици милиони хора са загубили живота си преждевременно поради войни, като според някои оценки техният брой достига дори един милиард. В повечето случаи, в края на тези войни, се е изразявала надеждата, че агресията на една нация срещу друга няма да се повтори и че светът ще се освободи от страха веднъж завинаги. Всъщност, когато се обявяват целите на такива конфликти между нации, често се заявява, че една от тях е освобождаването от страха.

Това може да изглежда като благородна цел, но когато войните приключват, сърцата на почти всички участници почти неизбежно се изпълват с още по-голям страх за бъдещето. Продължаващият неуспех след почти всяка война да се уредят различията между нациите рано или късно е водил до нови конфликти и е причинявал нарастване, а не намаляване на страха. Такава е историята на човечеството.

Страховете на днешния свят са дълбоко вкоренени в неспособността на човешките лидери да намерят

работещи решения за проблемите, породени от егоизма и омразата. Имаше време, когато мъдреците на земята казваха на хората, че човечеството, чрез процес на еволюция, неуморно напредва към по-високо ниво на цивилизация и че страхът скоро ще стане нещо от миналото. Светът става по-добър, казваха те, и скоро ще имаме утопия на мир и добра воля, която е била мечтата на пророците и песента на поетите.

Като доказателство, че тази светла перспектива за бъдещето е оправдана, ни напомняха за напредъка в образованието и ни казваха, че един просветен свят ще бъде достатъчно разумен, за да не се опитва да разрешава международни спорове чрез война. Помолиха ни също да обърнем внимание на големите постижения в науката, като ни казаха, че и те ще допринесат за траен мир между нациите. Освен това се твърдеше, че религията напредва толкова бързо по света, че скоро целият свят ще бъде толкова дълбоко пропит от философията на Проповедта на планината на Исус, че войната ще стане невъзможна. За съжаление, ние знаем твърде добре как всички тези и многото други твърдения, които бяха изказани, са претърпели пълен провал.

СВЯТ, ИЗПЪЛНЕН С СТРАХ

Страхът от война обаче е само едно от многото състояния, които пораждаат тревога в сърцата на хората в днешния свят. Докато навлизаме във втората четвърт на века от новото хилядолетие,

много други страхове измъчват отделните хора, обществата и нациите. По-долу посочваме само частичен списък на някои от тези страхове:

Страх, свързан с политическото разделение и поляризация в рамките на страните, особено в така наречения западен свят, което е довело до безредици и насилие в много нации.

Страхът от това, което изглежда като непрестанни конфликти и вълнения, идващи от Близкия изток, и потенциалните им последици за света като цяло.

Страх от по-нататъшно влошаване на отношенията между световните суперсили – Китай, Русия и Съединените щати, които са жизнено взаимосвързани помежду си както в икономическо, така и в други отношения.

Страх от все още неизвестните последици от продължаващото развитие на изкуствения интелект („AI“) и от това дали човечеството ще бъде в състояние безопасно да контролира неговия напредък и използване.

Страх от малките „недисциплинирани“ държави, правителства и лидери, които, макар и малки в сравнение със световните суперсили, биха могли да нанесат голямо опустошение на значителни части от обществото, ако не бъдат държани под контрол.

Страх, като цяло, от това, което изглежда като непрекъсната финансова и икономическа

несигурност както на регионално, така и на национално и глобално ниво.

Страх от нарастващите последици от климатичните промени, по-специално от тяхното отражение върху вероятността от по-мощни природни бедствия, като опустошителни бури, пожари, земетресения или безпрецедентни промени във времето.

Страх от непредвидени болести, каквито видяхме през последните години поради пандемията от коронавирус и нейното опустошително въздействие върху света.

Страх, че „културните войни“ ще продължат да се засилват – било то по отношение на морала, расата, религията или други области – до такава степен, че обществото като цяло ще стане толкова фрагментирано и разделено, че скоро може да се срина поради липса на посока.

Накрая, съществува страх, че по всички тези линии симптомите на бедата ще продължат да нарастват в такива размери и във всички посоки, че крайното оцеляване на човечеството е под въпрос. Такова е състоянието на днешния свят, изпълнен със страх. Затова питаме: Има ли истинска надежда за неговото възстановяване и за премахването на страха в сърцата на хората?

НАШИТЕ ДНИ В ПРОРОЧЕСТВАТА

Макар че настоящите условия на страх и бедствие са застигнали мнозина по света неочаквано и

въпреки твърденията за непрестанно напредваща цивилизация, това не е било изненада за внимателните изследователи на Библията; защото по нейните страници Божиите вдъхновени пророци са го предсказали. Пророк Даниил, например, е предсказал именно тази епоха в човешкия опит и я е описал като „време на бедствие, каквото никога не е имало, откакто съществува народ“ (Даниил 12:1). Исус цитира това пророчество на Даниил и обясни, че то ще се изпълни по време на Неговото Второ Пришествие и края на века.

Исус очерта някои от подробностите на това време на бедствие, като каза, че на земята ще има „ужас сред народите и объркване“ и че сърцата на хората ще се разтреперят от страх, докато очакват нещата, които ще се случат на земята. (Лука 21:25, 26). Позоваването на Исус към страха, който ще изпълни сърцата на хората, е достатъчно, за да покаже, че Той има предвид настоящето време, защото никога досега не е имало толкова широко разпространен страх сред хората, какъвто има днес. Когато Исус каза, че на земята ще има ужас сред народите и объркване, Той илюстрира тази мисъл, като я сравни с бученето на морето и вълните. Това наистина е много подходящ символ за неспокойните, недоволни маси от човечеството днес, които се борят без надежда да предотвратят опустошението, което се страхуват, че ще бъде причинено от нахлуващата вълна на човешкия егоизъм, реализирана именно чрез науката и технологиите, които някога се хвалеха със

способността си да поведат света към мир и доброжелателство.

Пророк Давид също предсказа това време, в което живеем; и, подобно на Исус, и той оприличи хаоса в света към безмилостното разбиване на морето и вълните, тъй като шумните искания на хората и народите се удрят срещу укрепленията на една цивилизация, която някога се смяташе за непревземаема. Пророчеството на Давид е отправено към онези, които вярват в Божието Слово, и за тях той заявява: „Затова няма да се уплашим, дори ако земята се разклати и планините се преместят в сърцевината на морето; дори ако водите му бушуват и се развълнуват, дори ако планините се разтърсват от надигането им.“ Псалтир 46:2,3

„Няма да се уплашим“, заявява пророкът. Като християни не е нужно да се страхуваме от това, което предстои на земята; тоест, няма да се уплашим, ако се запознаем с библейските пророчества и имаме вяра в това, което те провъзгласяват за днес и за утре. Пророчествата на Библията съдържат единственото истинско обяснение за причината за настоящите световни бедни, а предоставя единствената надежда за изхода от този мрачен период на страх. Да познаваме Божия план за човешката съдба означава да имаме мир и радост в сърцата си, въпреки страха, който ни заобикаля, и да можем да излъчваме утешителна увереност към другите. Според Библията какъв ще бъде изходът от това

трагично време на страх и бедствие? Казва се, че настоящето време има среща с съдбата. Това е вярно, но Бог държи ръката, която контролира тази съдба, и последствията са толкова далекостигащи, че въображението ни почти се замайва, когато се опитваме да ги осмислим. Накратко, фактите, както са посочени в Божието Слово, са следните:

Ние наближаваме края на една епоха в Божия план. Да, дори повече от това – наближаваме края на света. Това няма да бъде, както мнозина някога погрешно предполагаха, краят на земята (Еклисиаст 1:4), а краят на властта на Сатана над земята, която ще бъде изместена от властта на Христос. Сега живеем във времето на Неговото завръщане и на подготовката за установяването на Неговото царство.

ПРИЗНАЦИТЕ ЗА НЕГОВОТО ПРИСЪСТВИЕ

Когато Исус предсказа характеристиките на нашето време, заявявайки, че това ще бъде време, когато сърцата на хората ще бъдат изпълнени със страх, Той отговаряше на въпросите, зададени Му от учениците Му. Тези въпроси бяха: „Какъв ще бъде знакът за Твоето присъствие и за края на века?“ (Матей 24:3). При цитирането на тези въпроси сме използвали точния превод на гръцките думи, използвани в „“. В някои преводи на Библията този пасаж е неправилно преведен като: „Какъв ще бъде знакът за Твоето пришествие и за края на света?“ Всъщност обаче учениците не питаха как биха могли да разберат, че времето за

завръщането на Исус приближава, а по-скоро как биха разбрали, че Той действително се е завърнал.

Отговорът на Учителя на тези въпроси предоставя единственото надеждно обяснение за настоящите световни условия и единствената истинска надежда за по-добри дни, които предстоят. Той разкрива, че приближаваме края на настоящата епоха и живеем във времето на Неговото Второ Присъствие. Това, от своя страна, означава, че приближава времето за изпълнението на онези многобройни обещания от Божието Слово, които разказват за благословенията на мира, радостта и живота, които ще бъдат предоставени на човечеството в резултат на идващото хилядолетно царуване на Христос, Царя на царете и Господа на господарите.

Това не означава, че Исус ще царува на земята като човек. Първото Му посещение на земята беше като човешко същество, за да може, както Той Самият обясни, да даде плътта Си в смърт за живота на света. (Йоан 6:51). Но след като осигури средството за освобождаване от смъртта чрез жертвата на Своята човешка природа на кръста на Голгота, Той възкръсна от мъртвите като славно божествено същество, от същата природа като самия Създател, „когото никой човек не е видял, нито може да види“. 1 Тимотей 6:16

Чрез прекалено буквално тълкуване на някои от пророчествата в Божието Слово са се развили много груби представи за Второто пришествие на Христос. Някои са предполагали, че когато Той се

завърне, ще бъде видян като човек, висящ в небесата, и едновременно с това ще настъпят огромни природни катаклизми в небесата и на земята, чиято разрушителна сила ще засенчи всичко, което човек някога е успял да постигне, дори и с използването на ядрени оръжия.

Сега обаче виждаме, че пророчествата, които са били използвани като основа за тази погрешна представа за Второто пришествие на Христос, символично описват разтърсването на създадените от човека институции, които са формирали нашата цивилизация. Именно това пророчествата описват като края на света – не края на земята, а това, което апостол Павел нарича „настоящия зъл свят“. (Галатяни 1:4). Исус нарича Сатана, Дявола, „князът на този свят“, следователно края на света означава края на империята на Сатана, края на неговата власт над умовете и сърцата на хората. Йоан 12:31

Всеки християнин трябва да се радва, когато забележи някакво доказателство, което сочи, че края на света приближава. Цялото човечество ще се зарадва, когато осъзнае, че светът на Сатана е стигнал до своя край; защото тогава хората ще имат възможността да станат граждани на един нов свят – не на поредната цивилизация, изградена от човека, а на един нов ред, в който властта и законите ще бъдат тези на Христовото царство.

Светът, който дори и сега приближава края си, никога не е бил напълно задоволителен, дори и за онези, които са полагали най-големи усилия да

увековечат неговото съществуване. Вярно е, че в него е имало много добро, но грехът и злото са преобладавали. Болестта, болката и смъртта са били ужасното наследство на всички. Омразата и войната са погубили щастието на хората и са унищожили мира на нациите.

Страхът от по-лоши неща, които предстоят, както тук, така и в отвъдното, е допринесъл за лишаването на мъжете и жените от радостта, която иначе, поне временно, би могла да бъде тяхна. Наистина, както заявяват Писанията, това е бил зъл свят, и колкото повече изучаваме неговите характеристики, толкова повече осъзнаваме, че Исус е знаел за какво говори, когато обяви Сатана за негов княз.

Всички можем да се радваме, че такъв свят наближава края си и че, както заявяват Писанията, неговият владетел ще бъде вързан и накрая унищожен. Исус каза, че онези, които живеят в това време и вярват в Неговото Слово, когато видят да се сбъдват нещата, които Той е предсказал, трябва да повдигнат главите си с надежда и радост, защото времето на тяхното избавление и избавлението на човечеството от греха и смъртта ще бъде близо.

УНИЩОЖЕНИ ВРАГОВЕ

В едно вдъхновено пророчество за Христовото царство, предадено ни от апостол Павел, той заявява, че Христос трябва да царува, докато всички врагове бъдат поставени под нозете Му, и

че последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта (1 Коринтяни 15:24-26). Това показва, че една от целите на царуването на Христос е унищожаването на враговете – враговете на Бога, на човека и на правдата. Докато смъртта ще бъде последният от тези врагове, който ще бъде изкоренен чрез властта на Христос, други врагове ще бъдат унищожени преди това време, и сред първите от тях са егоистичните и греховни институции на земята, които пречат на Христовото царуване на справедливост и правдата. Унищожаването им предполага временни беди и страдания за хората, които са били държани в робство от тях. Именно това е описано от пророк Даниил като „време на беда, каквато никога не е имало, откакто съществува народ“. Даниил 12:1

В пророчеството от Втория псалтир Исус се споменава като великия цар на земята, когото Бог е назначил да управлява. Беше предсказано, че преди Той да започне своето царуване в сила и слава, народите по света ще преживеят време на „сърб“, каквато не е имало „от началото на света досега“. (Матей 24:21). Във връзка с това предсказано катастрофално разрушаване на установения ред на нещата, през малко повече от изминалия век станахме свидетели на унищожаването на много от наследствените владетелски династии в Европа и на последвалия хаос в световните дела. В собственото си пророчество за тези събития Исус заяви, че всички племена на земята ще скърбят заради Неговото

присъствие, и днес виждаме тази скръб във всички страни по света.

Въпреки това можем да благодарим на Бога, че тази скръб е само временна. Завръщането на Христос е предназначено да донесе мир, радост и живот на един умиращ свят – и това ще бъде крайният резултат. Но за да се постигне това, трябва да бъде установено ново управление, а това изисква свалянето на онова управление, в което Сатана е бил невидимият и, в повечето случаи, непризнатият княз.

Ако някога сте се чудили защо световните лидери, които се ползват с всички предимства на съвременната култура и образование, не са успели да извадят света от спираловидната му траектория към унищожение, отговорът се намира в пророчествата на Библията. Отговорът е, че божествено влияние е намесило в човешките дела в подготовка за установяването на нов ред – влияние, което постепенно се проявява чрез невидимото присъствие на божествения Христос.

Свалянето на институциите на греха и егоизма – онези институции, които са подхранвали потисничеството и войната – е само началото на делото на божествения Христос. То е като скалпелът на хирурга, използван за спасяване на живота на умиращ пациент. От приблизително шест хиляди години човечеството умира. Самият човек не е успял да намери лек срещу отровното ужилване на греха, което нанася смърт на всички. Сега Христос, Великият Лекар, е дошъл, за да

промени всичко това, и първата необходима стъпка е да постави човечеството, пациента, в нова среда и под справедливи и праведни закони. Именно подготовката за това е причината за разпадането на човешката власт навсякъде по света.

В ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Единствените, които все още разбират смисъла на това, което се случва на земята, са онези, които с вяра са готови да приемат свидетелството на Божието Слово. За тях пророчествата на Библията са като фар, който им казва, че въпреки този най-тъмен от всички периоди, които човек някога е преживявал, предстои да настъпи една славна нова зора. Това ще бъде ден, в който благословенията на здраве, радост, мир и живот ще излъчват от ното присъствие на Христос, новия цар, този славен, божествен владетел, пророчески описан като „Слънцето на правдата“, което ще „изгрее с изцеление в крилата си“. Малахия 4:2

В крайна сметка обаче, и то не след дълго, вярваме, че цялото човечество ще започне да осъзнава, че в човешките дела се упражнява сила, която надхвърля тази на човешките правителства. Това ще стане очевидно чрез продължаващия провал на човешките усилия да възстановят траен мир и сигурност сред хората.

Днешните владетели на света все още си въобразяват, че са господари на човешката съдба, че тяхната мъдрост и впечатляващата сила на

армиите им ще могат да наложат мир на нациите. Божият начин за установяване на мир все още се пренебрегва от мъдреците на света. Но тъй като всичките им усилия продължават да завършват с провал, постепенно те ще започнат да търсят помощ от по-висша власт. Това, което все още е бъдещо развитие в знаменателното време, в което живеем, е описано от пророк Михей по следния начин: „В последните дни ще стане така, че планината на дома Господен ще се утвърди на върха на планините и ще се издигне над хълмовете; и народите ще се стичат към нея. И много народи ще дойдат и ще кажат: „Елате, нека се изкачим на планината на Господа и в дома на Бога на Яков; и Той ще ни научи на Своите пътища, и ние ще ходим по Неговите пътеки; защото законът ще излезе от Сион, и словото на Господа — от Ерусалим. И Той ще съди между много народи и ще изобличи силни народи от далеч; и те ще превърнат мечовете си в орала, а копията си — в сърпове; народ няма да дигне меч против народ, нито вече ще се учат на война. Но всеки ще седи под лозата си и под смокиновото си дърво; и никой няма да ги плаши; защото устата на Господа на Силите са го казали.“ Михей 4:1-4

Това е едно много изчерпателно и успокояващо пророчество, което, в светлината на настоящите събития, скоро ще се изпълни, за вечна радост на цялото човечество. Първо, обърнете внимание на времевата прецизност: „В последните дни ще стане това.“ Този пророчески израз – „последните дни“ – не се отнася нито до традиционната

представа за гибел, нито до унищожението на тази земя, нито до края на човешкото съществуване на земята. Той се отнася до последните дни на сатанинското господство над хората, последните дни на греха и смъртта, последните дни на войната и последните дни на всички онези злини, които са измъчвали човечеството от дните на Едем досега.

НАСТОЯЩОТО ВРЕМЕ

Дори и сега живеем във времето на тези пророчески „последни дни“ и вече сме станали свидетели на унищожаването на някои от злините, които са измъчвали повечето народи. Наследствените владетелски династии в Европа, които угнетяваха хората в името на Бога, вече са стигнали до своя край. И докато божествените цели напредват в тези последни дни, в крайна сметка ще станем свидетели на края на тоталитарната диктатура, било то комунистическа, фашистка или друга. Ще видим също така края на войните и края на опустошителния страх, който сега изпълва сърцата на хората.

Наистина, последните дни, предсказани в пророчествата, са славно време, в което да живеем, и съвсем скоро ще се сбъдне, точно както е обявил пророкът, че планината на дома Господен ще се утвърди на върха на планините, и народите ще се стичат към нея. Планината на Господа е царството на Господа. Даниил, във втората глава от своето пророчество, символично изобразява човешкото господство над земята чрез бляскав

образ, наподобяващ човек, а краят на това господство е изобразен чрез разрушаването на този образ. Показва се, че инструментът на разрушението е камък, който в крайна сметка нараства, докато се превърне в голяма планина, която изпълва цялата земя. В своето тълкуване на това чудно пророчество Даниил ни казва, че тази планина, която изпълва цялата земя, е Божието царство.

Пророк Михей описва тази планина, или царството на Господа, като планината на дома на Господа. Този дом на Господа е Божият управляващ дом, съставен от онези, които Писанията определят като Неговото собствено семейство от синове. Исус е първият сред тях, а заедно с Него ще бъдат онези, които са приели поканата да страдат и да умрат с Него. На тях е дадено обещанието, че ще живеят и ще царуват с Него. Апостол Павел уверява последователите на Учителя по този въпрос, като казва: „Самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии деца; а ако сме деца, тогава и наследници – наследници на Бога и сънаследници с Христос; така че, ако страдаме с Него, ще бъдем и прославени заедно с Него.“ Римляни 8:16, 17

Чудотворната божествена сила гарантира успеха на това ново управление. Сатана си мислеше, че е убил Исус, Принца на мира и Царя на царете, но божествената сила Го възкреси от мъртвите. Онези, които са страдали и са умрели с Него, са възкресени от мъртвите в това, което Писанията

наричат „първото възкресение“, за да могат да живеят и да царуват с Христос. Откровение 20:6

В пророчество, описващо победоносното управление на Христовото царство, Исаия ни казва, че „ревността на Господа на Силите ще извърши това“ (Исаия 9:7). Когато помислим, че Божията сила вече е възкресила Царя на царете от мъртвите и че тази божествена сила се използва по същия начин, за да възкреси към живот и Неговите съуправители, можем ли да се съмняваме в способността на Господа да изпълни всичките Си добри обещания чрез Него? Разбира се, че не!

НА ВЪРХОВЕТЕ НА ПЛАНИНИТЕ

Нека следователно обърнем още внимание на това, което е било обещано. Пророк Михей заявява, че този владетелски дом на Бога ще бъде установен на върха на планините, или царствата — тоест, той ще заема контролираща позиция в делата на всички народи, защото, както казва Исаия: „На разширяването на неговото управление и на мира няма да има край.“ Исаия 9:7

„И народите ще се стичат към него“, продължава пророчеството на Михей. Досегашният човешки опит показва, че когато империалистическите правителства се опитваха да разширят сферите си на влияние върху други народи, мнозина бягаха да търсят убежище в други страни. Но в случая с Христовото царство няма да бъде така. Когато хората научат за неговата разширяваща се власт, те ще се стичат към него, както заявява пророкът.

Давайки ни допълнителни подробности в същия дух, пророчеството продължава: „И много народи ще дойдат и ще кажат: Елате, нека се изкачим на планината на Господа, ... и Той ще ни научи на Своите пътища, и ние ще ходим по Неговите пътеки.“ До момента, в който тази част от пророчеството се изпълни, народите ще са осъзнали безсмислието и безумието на собствените си пътища. Тъй като неуспехът е съпътствал всяко тяхно усилие да спасят света от хаос и разруха, тогава те ще бъдат готови да се обърнат единствено към Този, Който може да предостави решението — а именно Христос, Този, Който дотогава ще бъде признат за законния Цар на земята.

Когато народите са готови да научат пътищата на Господа и да ги прилагат, какъв ще бъде резултатът? Той ще бъде най-щастливият възможен резултат, защото пророчеството заявява, че те ще превърнат мечовете си в орала, а копията си — в сърпове, и че повече няма да се учат на война. Човешката мъдрост винаги е твърдяла, че единственият начин да се запази мирът е да се бъде подготвен за война, но този ред ще бъде обърнат от новия цар на земята, защото когато нациите попаднат под осветеното влияние на законите на царството, ресурсите на земята, които преди това бяха отклонявани за осигуряване на средствата за война, ще бъдат използвани, за да снабдяват хората с необходимото за живота.

Нито пък ще се учат вече на война! Помислете за дълбоките промени в човешкото мировоззрение и опит, които тези няколко думи предполагат! Те премахват наборната служба в мирно време и мобилизацията във военно време. Те уверяват майките от всички народи, които са част от движението „“, че няма да отглеждат синовете си, за да загубят живота си във война. Те премахват милитаризма във всичките му грозни форми. Те изтръгват страха от сърцата на хората, защото всички осъзнават, че когато нациите вече не се учат на война, те няма да се впускат във война. Благодарете на Бога за образователна програма, която изключва от учебния си план военната стратегия!

ПОД ЛОЗАТА И СМОКИНОВОТО ДЪРВО

Тъй като тогава хората ще се научат и ще практикуват пътищата на мира и правдата, те ще имат икономическа сигурност. Тази увереност ни се дава в онази прекрасна картина, в която всеки човек седи под лозата и смокиновото си дърво. Това е просто друг начин да се каже, че под управлението на Христовото царство земните ресурси ще бъдат достъпни за всички и че правата на всички да се ползват от тези ресурси ще бъдат гарантирани от законите на божественото царство. Тъй като това ще бъде истина, пророчеството добавя: „И никой няма да ги плаши.“ Благодарим на Бога за тази увереност в свободата от страха.

Нищо няма да ги уплаши! Страхът от агресия преследва съзнанието на всички хора днес, и този страх не се ограничава до възможната или заплашваща агресия от страна на държавите. Икономическата агресия, с произтичащото от нея изкуствено завишаване на цените, причинява също толкова тежки страдания на масите. Така че страхът, породен от нечовешкото отношение на човека към човека в много отношения, продължава да унищожава наследството на мира и радостта, което е право на всеки човек, чиито първоначални родители са били създадени по образа на Бога. Според законите на Христовото царство това право ще бъде възстановено, защото тогава никой няма да ги плаши.

СМЪРТТА Е УНИЩОЖЕНА

Колкото и красиво и успокояващо да е пророчеството на Михей, то не представя пълния Божий план относно човешката съдба под управлението на Христос. Свят без война и без страх от война би бил значително по-добър свят от този, който сега наближава края си. А ако към това добавим и сигурността на икономическата стабилност за всички, ще имаме свят от онези, за които философите са мечтали, но никога не са успели да създадат. Въпреки това все още ще има други страхове, както и скръб, болка и смърт.

Все още би съществувал страхът от смъртта, а поради гротескните учения от Средновековието би имало и страх от това, което ни очаква отвъд

смъртта. Все още би имало нужда от болници, лекари и гробари. Но слава Богу за другите обещания в Неговото Слово, които ни уверяват, че дори болестта и смъртта, заедно с всички съпътстващи ги злини, ще бъдат унищожени от царуването на Христос.

Вече отбелязахме уверението на Павел за унищожаването на смъртта в Божието царство. Сега обърнете внимание на пророчеството от Исаия 25:6-9. В това пророчество, както и в пророчеството на Михей, царството на Господа е символизирано с планина и ни се казва, че на тази планина смъртта ще бъде погълната от победата и че „Господ Бог ще изтрие сълзите от всички лица... И в оня ден ще се каже“, продължава пророкът, „Това е нашият Бог; ние Го очаквахме, ... ще се радваме и ще ликуваме в Неговото спасение.“

За тази надежда за спасение на умиращия човешки род споменава апостол Петър в Новия Завет. В пророчеството си Петър разказва за целта на Второто пришествие на Христос, че то ще доведе до това, което той описва като „времена на възстановяване на всичко, за което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света“. (Деяния на апостолите 3:20, 21). Наистина се радваме на вестта, че Второто пришествие няма да доведе до унищожението на всичко, включително и на земята, а по-скоро до възстановяването на всичко. Това ще означава възстановяване на здравето за живите и възкресение на мъртвите.

Второто пришествие на Христос вече води до унищожаването на настоящия зъл ред на нещата в подготовка за Неговото управление на справедливост и любов. Но това е унищожаване само на егоистичните институции на хората. Човечеството – живите и мъртвите – ако се подчинява на Божиите закони, ще бъде възстановено към онова, което беше изгубено поради греха. Човекът не е загубил дом в небето, а на земята. Земята е била сътворена за човека, и когато човекът е бил сътворен, му е било дадено господство над земята. Но това господство, както и самият му живот, са били загубени поради греха. Този изгубен рай ще бъде възстановен, и именно това дело на възстановяване апостол Петър описва като „времена на възстановяване на всичко“. Той заявява, че тази велика Божия цел е била предсказана от Неговите свети пророци още от началото на света, като един от примерите за това пророческо свидетелство е Божието обещание към Авраам.

Друго от тези пророчески изявления, описващи благословенията на възстановяването, които ще дойдат върху хората под управлението на Христовото царство „“, е това, което вече беше цитирано – онова благословено обещание, че смъртта ще бъде погълната от победата и че Господ Бог ще изтрие сълзите от всички лица. Помислете за промяната в човешкия живот, която ще настъпи! Бог ще изтрие сълзите на хората, като премахне причината за тяхната скръб; и помислете за множеството причини за скръб, които

съществуват в днешния свят, и какво ще означава това за цялото човечество, когато те бъдат премахнати!

ЖЕЛАНИЕТО НА ВСИЧКИ НАРОДИ

Друг от Божиите пророци, описвайки времената на възстановяването, заяви, че „желанието на всички народи ще се сбъдне“. (Агей 2:7). Всички народи желаят мир; те желаят сигурност срещу агресия; те желаят благоденствие за своя народ; а пророк Давид заявява за новия цар на земята, Христос Исус, че „Той ще съди бедните от народа, ще спаси децата на нуждаещите се и ще разбие на парчета потисника“. Псалтир 72:4

В друго обещание за възстановяване пророк Исаия заявява, че тогава — тоест по време на царуването на Христос и Неговата църква — „куцът ще скача като елен, а езикът на немият ще пее“. Той също така казва, че „очите на слепите ще се отворят, а ушите на глухите ще се отпушат“. (Исаия 35:5,6). Това без съмнение се отнася за онези, които са слепи и глухи за Божиите неща. Такива са милиони, защото апостол Павел ни казва, че богът на този настоящ зъл свят, който е Сатана Дяволът, е заслепил очите на всички, които не вярват, и по този начин ги е възпрепятствал да познават, обичат и прославят истинския Бог на любовта. 2 Коринтяни 4:4

Друг от Божиите пророци, описвайки благословенията на възстановяването от още един ъгъл, казва за онези хиляда години на

Христовото царуване, че тогава познанието за славата на Господа ще изпълни земята, както водите покриват морето (Авакум 2:14). Хората вече няма да се покланят на различни богове и да подкрепят противоречащи си религиозни вярвания. По този въпрос друго пророчество заявява, че Бог ще „върне на хората чист език [или послание]“ и че те ще „призоват името на Господа, за да Му служат с единомушие“ (Софония 3:9). Тогава хората ще бъдат свободни да се покланят и да служат на истинския Бог на любовта с цялото си сърце и с истинско разбиране.

В Книгата на Откровението имаме още едно чудесно обещание за благословенията, които ще дойдат върху хората по време на царуването на Христос. Там се заявява, че тогава „Той ще изтрие всяка сълза от очите им. Няма да има вече смърт, нито скръб, нито плач, нито болка, защото предишният ред на нещата е отминал.“ Откровение 21:4

Трудно е да си представим свят, в който няма смърт, но Бог е обещал, че ще бъде така, и ние вярваме в това и черпим кураж. Ако такова обещание беше дадено от някой, по-малко могъщ от Бога, бихме имали основание да се съмняваме. Но Създателят може да изпълни такива обещания, защото Той е източникът на живота. „В Него живеем, движим се и съществуваме“, заяви апостол Павел. Деяния на апостолите 17:28

Ние не разбираме какво ни кара да живеем и какво ни дава сила да се движим, но Бог знае, и Той е

напълно способен да даде вечен живот на всички, които ще се подчинят на законите на Христовото царство. И именно това Той е обещал да направи. За тази цел Христос се завръща и установява Своего царство. Писанията обаче заявяват, че всеки, който при благоприятните условия на онова време откаже да повярва и да се подчини, ще бъде, както казва Петър, „изстребен от народа“ (Деяния на апостолите 3:23). Вечен живот ще бъде даден само на онези, които отговарят на изискванията чрез вяра и послушание.

ПОСЛАНИЕ НА НАДЕЖДА

Това е славната надежда, която сега може да бъде предложена на хората в един измъчен и изпълнен със страх свят. Това е славна надежда и като я провъзгласяваме, ние следваме съвета на пророка, когато той пише: „Кажете на онези, които са със страхливо сърце: «Бъдете силни, не се страхувайте; ето, вашият Бог ще дойде с отмъщение, да, Бог с въздаяние; Той ще дойде и ще ви спаси.»“ Исаия 35:4

Едно от описателните имена, дадени на нашето време в пророчествата, е „Денят на отмъщението“. Това е време, когато праведният гняв на Бога се проявява чрез свалянето на вековните системи и институции на греха и потисничеството. Макар хората да изпитват страх и страдание поради изкореняването на този настоящ зъл свят, крайната цел на Бога е да спаси хората от греха и смъртта чрез установяването на Христовото

царство. Ето защо можем да кажем на днешния свят, на този изпълнен със страх свят: „Не се страхувайте“ (), защото божествената намеса в човешките дела скоро ще донесе мир, здраве и живот, както и възможност за вечно спасение на всички семейства на земята.